

*“Gij kent mij, Gij doorschouwt mij,
bij U ben ik geborgen”*

Psalm 139

Zuster Sponsaria had een onvoorwaardelijk geloof in God, maar ook in de goedheid van haar medemens. Er is wel eens gezegd dat dit zo sterke, eenvoudige geloof, jaloersmakend was. Zo krachtig, zo trouw; haar geloof heeft geen enkele seconde in haar mensenleven gewankeld.

Zuster Sponsaria werd in 1932 geboren in een groot gezin in Cuijk en St. Agatha. Haar ouders leefden hun kinderen vóór in het gelovig in het leven staan, dankbaar zijn voor Gods goedheid, dienstbaar zijn en je inzetten voor de medemens. Vier van de kinderen kozen voor het religieuze leven; een broer werd priester, een werd broeder en twee zussen traden in bij de Congregatie van de Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus in Maastricht. Marietje voelde zich al vroeg geroepen tot het kloosterleven en toen zij 19 jaar oud was, mocht zij intreden en legde in 1954 vol overtuiging haar geloften af. Zij voelde zich een werkelijke Bruid van Christus en in Zijn navolging en het voorbeeld van de Stichteres, Moeder Elisabeth, heeft zij haar levensweg afgelegd. Christus was de wijnstok en wij allen zijn de ranken, onlosmakelijk met elkaar verbonden en de een kan niet

zonder de ander, dat was het levensmotto van zuster Sponsaria.

Zij was werkzaam in het kleuteronderwijs. Bij de kleinsten lag haar hart en nog steeds zong zij mét en vóór kinderen, zodra zij deze tegenkwam, waar dan ook. Daarna is zij vele jaren werkzaam geweest op de gastenafdeling van o.a. Rijckholt en ontving de gasten steeds met een blijde lach en een praatje. Zij was onbevangen in haar contacten en stapte op iedereen af. Ze maakte geen onderscheid tussen mensen. Zij kwam uit voor haar roeping en haar geloof en zag altijd het goede in de mens. Een kleine ster, de regenboog, in alles zag zij de schepping en God en vooral het positieve. Een confrontatie met het geweld van tegenwoordig, met armoede ging zij zo veel mogelijk uit de weg, want dat bracht voor haar verwarring en pijn met zich mee. Veel liever besteedde zij haar tijd aan het bidden voor de mensheid. In de Eucharistieviering voelde zij zich dicht bij God en bad en zong vol overtuiging mee in de vieringen.

Trouw ook was zij aan haar familie. Toen het nog mogelijk was, ging ze met haar zus, zuster Presentine naar Cuijk, naar zus Annie. Zuster Presentine was dagelijks te vinden bij zuster Sponsaria. Een rondje door de tuin, samen genieten van Gods natuur, naar buiten kijken zomaar. Dankbaar zijn om alles wat geschonken

werd. Tot het laatst bleef zuster Presentine trouw aan haar zus. Toen hun heer-broer, onze Theo, die missionaris was in Brazilië, nog leefde, kwamen er brieven met foto's over en weer. Iedereen die maar interesse had mocht deze bewonderen. Zij leefden heel intens met elkaar mee, en baden voor elkaar.

Zuster Sponsaria was overtuigd van een leven in Gods nabijheid na dit aardse leven en heeft dit als volgt omschreven:

*“Alles wat adem heeft, looft de Heer.
Dank voor Zijn goedheid.
Wij blijven één in Christus Liefde.
Tot ziens, vanuit het Beloofde Land.
Dank aan de Congregatie en familie, dank voor alles.
Eens zullen we samen wonen in het Vaderland en
God loven en danken “*

Met die woorden mogen wij haar dan vandaag in dankbaarheid voor haar leven aan God toevertrouwen, die haar met Liefde in Zijn licht zal opnemen. Hij is haar steun en toeverlaat geweest op aarde en nu mag zij in Zijn nabij zijn verder leven.

Tot weerziens, zuster Sponsaria.

IN DANKBARE HERINNERING

***Zuster Sponsaria
Maria Josephina Christina Cuijpers***

**Geboren op 24 december 1932 in Cuijk en St. Agatha
Gepofest op 16 november 1954 te Maastricht
Overleden op 19 mei 2022 te Maastricht
Begraven op 24 mei 2022 te Rijckholt**